

[Christmas Møller.]

rigtig skidt. Det er dette Lovforslag jo et Udtryk for. Ministeren er gnaven, det ærede Medlem Hr. Einer Jensen er gnaven, og det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen ved i Virkeligheden ikke, om han skal være sur, eller han skal være gnaven.

Saa siger den højtærede Socialminister, at jeg har en anden Ejendommelighed; han tror, det er saadan en Slags Forfølgelse af ham, at hver eneste Gang han og jeg diskuterer disse Forslag, vil jeg have Besked om, hvordan det er med Pengene. Ja, det har vi krævet nu gennem en Række Maaneder, deri har den højtærede Minister Ret. Men han kunde bare prøve paa en Gang at give Besked om, hvorledes hele den økonomiske Situation er, saa vilde han ikke høre de Krav. Og naar den højtærede Minister siger, at jeg skal henvende mig til Finansministeren, saa maa jeg maaske bede den højtærede Minister, som dog vel en Gang imellem ser Finansministeren, om at sige til ham, at vi gerne vil se ham i det kommende Udvalg for at faa Besked om, hvorfra Pengene skal tages.

Men dernæst vil jeg gerne sige til den højtærede Minister, at hans Sammenligning mellem dette Lovforslag, mellem hele den Forligsordning, som er blevet gennemført i de sidste Maaneder, og Forliget af Oktober 1931 halter forfærdelig, for i Oktober 1931 skaffede vi samtidig Dækning for de Penge, vi gav ud, og da det saa viste sig, at Ministeriets Tal var forkerte, ligesom det ogsaa her har vist sig, at der er blevet brugt mange flere Penge, end man mente, der skulde bruges, saa skaffede vi de Penge. Men hvad gør man ved hele denne Ordning her? Man lader overhovedet fuldkommen staa til, og for at gøre Billedet fuldstændigt indeholder Venstres Presse fra den sidste Tid nogle Udtalelser om, at nu kan det snart være nok, nu maa vi igen have klar Besked om, hvorledes Pengene skal skaffes til Veje, og man har rigtignok fra Venstres Side i Tide sagt til.

Der er altsaa den afgørende Forskel, at da der blev lavet Forlig mellem Regeringen og os Konservative, ordnede man Udgifter og Indtægter; men nu er man, endda man vidste, at det hele var overmaade anstrengt, gaaet endnu meget videre med Udgifterne paa en Række Omraader, saaledes at den højtærede Socialminister overhovedet ikke ved, hvor han i Virkeligheden økonomisk holder.

Endnu har jeg to Bemærkninger at gøre til den højtærede Socialminister angaaende Socialreformen. De Protester, som

5 Organisationer har indsendt, omtalte den højtærede Minister jo paa en meget haanlig Maade. Jeg tror, jeg har Lov til at sige om Regeringen, at enten det drejede sig om at gennemføre en Engels-Tradektat eller en Valutaordning, saa kendte Regeringen i høj Grad Vejen til disse Organisationer. Og hvad Ministerens Klager over Protester angaar, ved vi saa udmærket godt, at Socialdemokratiet har aldrig protesteret, De samvirkende Fagforbund har aldrig skrevet til Rigsdagen, det har naturligvis aldrig kunnet falde dem ind at protestere mod det ene eller det andet Lovforslag. At de ikke gør det i Øjeblikket, hvor det er deres egne Folk, som sidder paa Regeringsbænkene, er jo ligetil, men jeg er ikke sikker paa, at de ikke havde Lyst. Jeg skal slet ikke bede det ærede Medlem Hr. Nygaard om at komme her op paa Talerstolen, for her kan han ikke lide at være, men jeg er ikke sikker paa, at han ikke havde Lyst, naar han ser paa det Lovforslag her; i hvert Fald er jeg sikker paa, at jeg kan sige, at det ærede Medlem kunde faa De samvirkende Fagforbund med til at protestere, derom er der slet ikke Tvivl. Der er altsaa ikke nogen som helst Grund til at omtale de nævnte Foreninger paa den Maade, den højtærede Minister her har gjort det.

Den anden Bemærkning, jeg har at gøre, er, at jeg synes, den højtærede Socialminister forbereder et ejendommeligt Tilbagetog med Hensyn til Socialreformen. Det kan ikke nægtes, at Talen om Socialreformen igennem de 3 Aar har været den, at naar vi nu fik denne Reform, skulde ekstraordinære sociale Foranstaltninger opføre, saa var det hele saadan i System, at vi ikke nær i den Udstrækning som før behøvede at beskæftige os med den Slags Foranstaltninger. Det kan ikke nægtes, at Socialministeren i meget høj Grad har givet denne Anskuelse Raaderum.

Nu begynder man i Bemærkningerne til dette Lovforslag at sige: Kommunerne sparer 20 Mill. Kr., der har de altsaa til nogen ekstraordinær Hjælp, de kan ikke vente Refusion mere fra Staten, men nu har de ogsaa de 20 Mill. Kr. Og med Hensyn til Socialreformen i øvrigt sagde den højtærede Minister her i Dag, at der vilde komme mange Spørgsmaal, jeg maa forstaa det saaledes: ogsaa paa den sociale Lovgivnings Omraade, i den kommende Tid.

Naar den højtærede Minister slutter med at sige, at de Konservative vil nok i den kommende Tid, og meget snart, komme ind i en meget alvorlig Forhandling, saa er jeg enig med den højtærede Minister. De 3